

Αριθμός Απόφασης 30 / 2014

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΚΑΛΑΥΡΙΑΣ
(Διαδικασία Ασφαλιστικών Μέτρων)

Αποτελούμενο από την Ειρηνοδίκη Πειραιά Ιωάννα Κορδαλή που αναπληρώνει νόμιμα τον μη υπάρχοντα Ειρηνοδίκη Καλαυρίας σύμφωνα με την με αριθμ. 3/7-1-2014 παραγγελία του Προέδρου του Τριμελούς Συμβουλίου Δ/σης Πρωτοδικείου Πειραιά και τη Γραμματέα Ελένη Κανατσίδα.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 14 Ιανουαρίου 2014 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ:

....., κατοίκου ..... η οποία παραστάθηκε μετά του πληρεξουσίου της δικηγόρου Χρυσάνθου Φράγκου.

Των μετεχόντων στη δίκη πιστωτών, οι οποίοι κατέστησαν διάδικοι μετά τη νόμιμη κλήτευσή τους [άρθρα 5 ν.3869/2010 και 748 παρ. 2 ΚΠολΔ] και παρίστανται ως εξής:

- 1) Η Ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία ..... που εδρεύει στην Αθήνα, νόμιμα εκπροσωπούμενη, η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου της δικηγόρου
- 2) Η ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία ..... που εδρεύει στην Αθήνα, νόμιμα εκπροσωπούμενη, η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας της δικηγόρου
- 3) Η ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία ..... που εδρεύει στην Αθήνα, νόμιμα εκπροσωπούμενη, η οποία δεν παραστάθηκε.

Η αιτούσα με την από 4-2013 αίτησή της, εκουσίας δικαιοδοσίας, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του δικαστηρίου αυτού με αριθμό έκθεσης κατάθεσης /2013 ζήτησε όσα αναφέρονται σ' αυτή.

Για τη συζήτηση της υπόθεσης ορίστηκε δικάσιμος αυτή που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν προφορικά τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτοί.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Με την κρινόμενη αίτηση, η αιτούσα επικαλούμενη έλλειψη πτωχευτικής ικανότητας και μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών της προς τους πιστωτές, που αναφέρονται στην περιεχόμενη στην αίτηση αναλυτική κατάσταση, ζητά, όπως σαφώς συνάγεται από το όλο περιεχόμενο της αίτησης, τη ρύθμιση των χρεών της, με την εξαίρεση της κύριας κατοικίας της, σύμφωνα με το σχέδιο διευθέτησης που υποβάλλει, αφού ληφθούν υπόψη η περιουσιακή και οικογενειακή της κατάσταση που εκθέτει αναλυτικά και με σκοπό την απαλλαγή της απ' αυτά. Με το παραπάνω περιεχόμενο και αίτημα η κρινόμενη αίτηση εισάγεται αρμόδια ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου κατά τη διαδικασία της εκουσίας δικαιοδοσίας των άρθρων 741 επ. ΚΠολΔ (άρθρο 3 ν. 3869/2010), εφόσον για το παραδεκτό της: α) τηρήθηκε η προδικασία του εξωδικαστικού συμβιβασμού με τη διαμεσολάβηση προσώπου απ' αυτά που έχουν σχετική εξουσία από το νόμο (βλ. αρθ. 2 ν. 3869/2010), ο οποίος απέτυχε όπως βεβαιώνεται από το υπεύθυνο πρόσωπο της ανεξάρτητης αρχής του συνήγορου του καταναλωτή (βλ. την από 23-5-2011 βεβαίωση), β) κατατέθηκε μέσα στην εξάμηνη προθεσμία του αρθ. 2 παρ. 1 ν. 3869/2010 από την αποτυχία του εξωδικαστικού συμβιβασμού και γ) δεν εκκρεμεί άλλη αίτηση της αιτούσας για ρύθμιση των χρεών της στο Δικαστήριο αυτό ή άλλο Ειρηνοδικείο της χώρας, ούτε έχει απορριφθεί προγενέστερη αίτησή της για ουσιαστικούς λόγους, όπως διαπιστώθηκε μετά από αυτεπάγγελτο έλεγχο κατ' αρθ. 13 παρ. 2, (βλ. σχετική βεβαίωση της Γραμματέα του Δικαστηρίου αυτού). Παραδεκτά εισάγεται προς συζήτηση μετά: α) την εμπρόθεσμη και νομότυπη κλήτευση των μετεχόντων πιστωτών και επίδοση σ' αυτούς των εγγράφων του αρθ. 5 παρ. 1 ν. 3869/2010, β) την εμπρόθεσμη κατάθεση στη γραμματεία του δικαστηρίου αυτού των εγγράφων του αρθ. 4 παρ. 2 και 4 ν. 3869/2010, (βεβαίωση αποτυχίας του εξωδικαστικού συμβιβασμού, υπεύθυνης δήλωσης για την ορθότητα και πληρότητα των καταστάσεων κλπ, βλ. την από 8-5-

15

2013) και γ) την αποτυχία του δικαστικού συμβιβασμού, δοθέντος ότι δεν έχει γίνει δεκτό το σχέδιο διευθέτησης οφειλών από τις πιστώτριες τράπεζες (βλ. την έγγραφη απάντησή τους). Σημειωτέον δε ότι παρά τις τροποποιήσεις που επέφερε ο ν. 4161/2013 (ΦΕΚ Α' 43/14.6.2013) στο ν. 3869/2010 για τις εκκρεμούσες αιτήσεις εφαρμόζεται η προηγούμενη προδικασία (άρθρο 19 παρ. 3 ν. 4161/2013, μεταβατικές διατάξεις). Οι πιστωτές ισχυρίζονται ότι η ένδικη αίτηση είναι αόριστη, διότι δεν αναφέρονται με πληρότητα και σαφήνεια τα πραγματικά περιστατικά, από τα οποία προκύπτει η μόνιμη αδυναμία πληρωμής των χρεών της αιτούσας. Ο ανωτέρω ισχυρισμός θα πρέπει να απορριφθεί ως ουσία αβάσιμος, καθόσον από το περιεχόμενο της αίτησης προκύπτει ότι αναφέρονται σ' αυτή όλα τα απαιτούμενα εκ του νόμου στοιχεία όπως αυτά προσδιορίζονται στο άρθρο 4 παρ. 1α του ν. 3869/2010: α) κατάσταση της περιουσίας της αιτούσας και των εισοδημάτων της, β) κατάσταση των πιστωτών της και των απαιτήσεων της κατά κεφάλαιο, τόκους, έξοδα και γ) σχέδιο διευθέτησης οφειλών, στοιχεία που περιέχονται σ' αυτή (βλ. σε Κρητικό «Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων» σελ. 64 επ.) και ουδέν άλλο στοιχείο απαιτείται για την πληρότητα του ορισμένου της εν λόγω αίτησης. Επίσης ισχυρίζονται ότι η ένδικη αίτηση είναι απορριπτέα διότι δεν προκύπτει μόνιμη και γενική αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων οφειλών της αιτούσας. Ο ισχυρισμός αυτός των πιστωτών κρίνεται απορριπτέος διότι για την αδυναμία πληρωμών αρκεί η αντιπαράθεση των εισοδημάτων του οφειλέτη με τις μηνιαίες δαπάνες για την κάλυψη των βιοτικών του αναγκών. Η προστασία της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και η διατήρηση ενός στοιχειώδους επιπέδου αντιμετώπισης των οφειλετών επιβάλλουν να χαρακτηριστεί ως αδυναμία πληρωμών η περίπτωση του οφειλέτη που ακόμη και αν δύναται να ικανοποιήσει το σύνολο των οφειλών του αν διαθέσει το σύνολο των εισοδημάτων του, αλλά χωρίς όμως να εξασφαλίζει στοιχειώδες επίπεδο διαβίωσης για τον ίδιο και την οικογένειά του. Άλλωστε, η μόνιμη αδυναμία πληρωμής ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών αποτελεί θέμα της αποδεικτικής διαδικασίας. Περαιτέρω, η ένσταση που υπεβλήθη από τις πιστώτριες, για δόλια περιέλευση της αιτούσας σε αδυναμία πληρωμής πρέπει να απορριφθεί διότι δεν νοείται δολιότητα του οφειλέτη μόνο βάσει

του γεγονότος ότι προέβη σε ανάληψη υποχρεώσεων, των οποίων η εξυπηρέτηση είναι επισφαλής, αλλά απαιτείται και η από τον δανειολήπτη πρόκληση άγνοιας στους πιστωτές του, δεδομένου ότι οι τράπεζες έχουν τη δυνατότητα να εξακριβώσουν την οικονομική συμπεριφορά και τις λοιπές δανειακές υποχρεώσεις των υποψηφίων πελατών τους. Για τη θεμελίωση άλλωστε της σχετικής ένστασης περιέλευσης στην κατάσταση αυτή με δόλο επιβάλλεται στον πιστωτή να αναφέρει συγκεκριμένες ενέργειες του οφειλέτη με στόχο την απόκρυψη της πραγματικής οικονομικής κατάστασης και των υποχρεώσεών του και στόχο τη συνέχιση ανάληψης υποχρεώσεων εκ μέρους του. Τέλος πρέπει να απορριφθεί η ένσταση καταχρηστικής άσκησης δικαιώματος διότι από τα έγγραφα που προσκόμισε η αιτούσα αποδεικνύεται η μεταβολή της οικονομικής της κατάστασης και η πραγματική αδυναμία της να αποπληρώσει τις οφειλές της και σε καμία περίπτωση δεν προέκυψε σκοπός της αιτούσας να υπαχθεί στις διατάξεις του Ν. 3869/2010 προκειμένου να αποφύγει την εκπλήρωση συμβατικών της υποχρεώσεων. Περαιτέρω, η αίτηση είναι νόμιμη στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 4, 5, 6 παρ. 3, 8, 9 και 11 του ν. 3869/2010, καθ' όσον με βάση τα εκτιθέμενα σ' αυτή περιστατικά συντρέχουν οι προϋποθέσεις υπαγωγής της αιτούσας στη ρύθμιση του νόμου, εφόσον πρόκειται για φυσικό πρόσωπο, στερούμενο πτωχευτικής ικανότητας, τα χρέη της δεν περιλαμβάνονται στα εξαιρούμενα της ρύθμισης και έχει ήδη περιέλθει σε κατάσταση μόνιμης αδυναμίας πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρεών της, επομένως πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα μετά την καταβολή των νομίμων τελών της συζήτησης.

Από τη χωρίς όρκο κατάθεση της αιτούσας που περιέχεται στα πρακτικά της δίκης, καθώς και τα έγγραφα που επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι αποδείχθηκαν κατά την κρίση του δικαστηρίου τα ακόλουθα: Η αιτούσα γεννήθηκε το έτος 1959 και είναι άνεργη. Ο σύζυγός της, ο οποίος διατηρούσε απεβίωσε στις . . .

Η αιτούσα από το έτος 2011 έχει περιέλθει σε μόνιμη και διαρκή αδυναμία να πληρώσει τις ληξιπρόθεσμες χρηματικές οφειλές της, καθώς η κατάσταση της ανεργίας της και ο θάνατος του συζύγου της σε συνδυασμό με την αύξηση της φορολόγησης των φυσικών προσώπων, την οδήγησαν σε εσφαλμένες εκτιμήσεις ως προς τις δυνατότητες αποπληρωμής των δανειακών της υποχρεώσεων, η δε αδυναμία της αυτή δεν οφείλεται σε δόλο

Ⓞ

αλλά στις δυσμενείς οικονομικές συνθήκες (δεν αποδείχθηκε δόλια περιέλευση). Έχει περιέλθει σε μόνιμη αδυναμία καθ' όσον δεν πιθανολογήθηκε από κανένα αποδεικτικό στοιχείο ότι στο εγγύς μέλλον θα αποκατασταθεί η ρευστότητα της αιτούσας σε σχέση με τις ληξιπρόθεσμες οφειλές της, κρινομένης της οικονομικής κατάστασης της αιτούσας από το χρόνο υποβολής της αίτησής της μέχρι τη συζήτησή της. Η αδυναμία της οφείλεται επίσης στο ύψος των μηνιαίων δόσεων που απαιτούνται για την εξυπηρέτηση του συνόλου των δανείων που έχει λάβει, που ξεπερνά κατά πολύ το μηνιαίο της εισόδημα, το οποίο προέρχεται από τη βοήθεια των τέκνων της, σε συνδυασμό με τις απαιτούμενες αναγκαίες δαπάνες διαβίωσης της.

Σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την κατάθεση της ένδικης αίτησης είχε αναλάβει τα παρακάτω χρέη, τα οποία τόσο αυτά προς τους ανέγγυους όσο και αυτά προς τους ενέγγυους πιστωτές κατά πλάσμα του νόμου, θεωρούνται με την κοινοποίηση της αίτησης ληξιπρόθεσμα και υπολογίζονται με την τρέχουσα αξία τους κατά το χρόνο κοινοποίησης της αίτησης (βλ. σε Κρητικό «Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων» σελ. 98 επ.), εξαιρουμένων δε των κατωτέρω εμπραγμάτως ασφαλισμένων δανείων, των οποίων ο εκτοκισμός συνεχίζεται με το επιτόκιο ενήμερης οφειλής μέχρι το χρόνο έκδοσης της παρούσας απόφασης (αρθ. 6 παρ. 3 ν. 3869/2010). Ειδικότερα: 1) Από την

της έχει χορηγηθεί α) ένα στεγαστικό δάνειο με αριθμ. λογαριασμού το ύψος του οποίου κατά την κατάθεση της αίτησης ανερχόταν στο ποσό των 112.673,73 €, β) ένα καταναλωτικό δάνειο με αριθμ.

λογαριασμού το ύψος του οποίου κατά την κατάθεση της αίτησης ανερχόταν στο ποσό των 3.526,88 €, γ) ένα καταναλωτικό δάνειο με αριθμ.

λογαριασμού το ύψος του οποίου κατά την κατάθεση της αίτησης ανερχόταν στο ποσό των 101,31 € και δ) μια πιστωτική κάρτα με αριθμ.

λογαριασμού το ύψος της οποίας κατά την κατάθεση της αίτησης ανερχόταν στο ποσό των 334,03 €, ήτοι 116.635,95 €, 2) από την «

της έχει χορηγηθεί α) ένα καταναλωτικό δάνειο δυνάμει της υπ' αριθμ. σύμβασης το ύψος του οποίου κατά την κατάθεση της

αίτησης ανερχόταν στο ποσό των 291,24 € και β) μια πιστωτική κάρτα δυνάμει της υπ' αριθμ. μβασης το ύψος της οποίας κατά την κατάθεση της αίτησης ανερχόταν στο ποσό των 5.518,41 €, ήτοι 5.809,65 € και 3) από τη ης έχει χορηγηθεί μια πιστωτική κάρτα το ύψος της οποίας κατά την κατάθεση της αίτησης ανερχόταν στο ποσό των 2.056,66 €. Συνολικά οφείλει στις ως άνω πιστώτριες το ποσό των 124.502,26 €.

Οι απαιτήσεις της », από το στεγαστικό δάνειο είναι εξοπλισμένες με εμπράγματα ασφάλεια και συγκεκριμένα με προσημείωση υποθήκης στην κύρια κατοικία της αιτούσας (βλ. τις ΑΠ 31/09 και ΕφΘεσ 4/2010 ΤΝΠΙ-ΝΟΜΟΣ σύμφωνα με τις οποίες εξομοιώνεται πλήρως ο ενυπόθηκος με τον προσημειούχο δανειστή, με μόνη την διαφορά ως προς τον τόπο οριστικής ή τυχαίας κατάταξης κατ' άρθρο 1007 παρ. 1).

Μοναδικά αξιόλογα περιουσιακά της στοιχεία που μπορούν να εκποιηθούν και να αποφέρουν κάποιο αξιόλογο τίμημα αποτελούν: Α) Το ποσοστό 100% κατά πλήρη κυριότητα μιας μονοκατοικίας, η οποία αποτελείται από ισόγειο (αποπερατωμένος) και α' όροφο (ημιτελής-στα μετριά) συνολικής επιφάνειας 92,25 τ.μ. το ισόγειο και 90,00 τ.μ. ο πρώτος όροφος, η οποία βρίσκεται στον I αντικειμενική αξία επί του ακινήτου αυτού εκτιμάται συνολικά σε 135.323,63 ευρώ (107.936,27+27.387,36) (βλ. ΕΤΑΚ 2009). Η κατοικία αυτή αποτελεί την κύρια κατοικία της αιτούσας, στην οποία κατοικεί με την οικογένειά της, η αξία της οποίας δεν υπερβαίνει το όριο του αφορολόγητου ποσού πρώτης κατοικίας, προσαυξημένο κατά 50%, όπως απαιτεί ο νόμος για την εξαίρεση από την εκποίηση. Β) Το ποσοστό 50% εξ αδιαιρέτου κατά πλήρη κυριότητα ενός ισογείου καταστήματος 80,00 τ.μ. σε οικόπεδο 3.040 τ.μ. εμπορικής αξίας 50.000 ευρώ. Το παραπάνω υπό στοιχεία «Β» ακίνητο ενόψει του ποσοστού συγκυριότητας δεν μπορεί να ληφθεί ως περιουσιακό στοιχείο άξιο λόγου για την εξασφάλιση των πιστωτών γιατί δεν πρόκειται να προκαλέσει αγοραστικό ενδιαφέρον, αλλά ούτε και να αποφέρει κάποιο αξιόλογο τίμημα για την ικανοποίηση των πιστωτών της αιτούσας, λαμβανομένων υπόψη και των εξόδων της διαδικασίας εκποίησης, γι' αυτό κρίνεται ότι δεν πρέπει να διαταχθεί η κατ' αρθ. 9 παρ. 1 ν. 3869/2010 εκποίησή του. Εξάλλου η

(11)

4^ο φύλλο της με αριθμό 30 / 2014 αποφ. Ειρηνοδικείου Καλαυρίας

αντικειμενική αξία της πρώτης κατοικίας της αιτούσας για την οποία ζητείται η εξαίρεση καλύπτει το μεγαλύτερο τμήμα των οφειλών της.

Με βάση τα προλεχθέντα, συντρέχουν στο πρόσωπο της αιτούσας, οι προϋποθέσεις για την υπαγωγή της στη ρύθμιση του Ν. 3869/2010. Έτσι, η ρύθμιση των χρεών της θα γίνει κατά πρώτο λόγο με μηνιαίες καταβολές απευθείας στους πιο πάνω πιστωτές από τα εισοδήματά της επί πενταετία (άρθρο 8 παρ. 2 ν. 3869/2010 όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 16 παρ. 2 ν. 4161/2013 ΦΕΚ Α' 143/14-6-2013), που θα αρχίζουν αμέσως από την κοινοποίηση της απόφασης. Όσον αφορά το προς διάθεση στους πιστωτές της ποσό, λαμβανομένων υπόψη των βασικών προσωπικών της αναγκών ανέρχεται σε 100 ευρώ, ποσό το οποίο βρίσκεται μέσα στις οικονομικές της δυνατότητες. Το συνολικό ποσό των οφειλών της προς τους πιστωτές ανέρχεται σε 124.502,26 €, το οποίο αναλύεται σε: α) ποσό 116.635,95 € προς την
β) ποσό 5.809,65 €
και γ) ποσό 2.056,66 € προς τη

στις οποίες αναλογεί από το ποσό των εκατό ευρώ, στην πρώτη αυτό των 93,68 ευρώ ($100:124.502,26 \times 116.635,95$), στη δεύτερη αυτό των 4,67 ευρώ ($100:124.502,26 \times 5.809,65$) και στην τρίτη αυτό των 1,65 ευρώ ($100:124.502,26 \times 2.056,66$). Μετά την ολοκλήρωση των καταβολών αυτών στο τέλος της πενταετίας κάθε πιστωτής θα έχει λάβει τα εξής ποσά: α)

Α.Ε.» ποσό 5.620,80 ευρώ με υπόλοιπο απαίτησης 111.015,15 ευρώ ($116.635,95 - 5.620,80$), β) η

280,20 ευρώ με υπόλοιπο απαίτησης 5.529,45 ευρώ ($5.809,65 - 280,20$) και γ) η ποσό 99 ευρώ με υπόλοιπο απαίτησης 1.957,66 ευρώ ($2.056,66 - 99$). Μετά την ολοκλήρωση των καταβολών αυτών στο τέλος της πενταετίας οι πιστωτές θα έχουν λάβει ποσό

6.000 ευρώ με υπόλοιπο απαίτησης ποσό 118.502,26 ευρώ ($124.502,26 - 6.000$). Η παραπάνω ρύθμιση θα συνδυαστεί με την προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρθρ. 9 § 2 ν. 3869/10 (όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 17 παρ. 1 & 2 ν. 4161/2013 ΦΕΚ Α' 143/14-6-2013), εφόσον με τις καταβολές επί 5ετία δεν επέρχεται πλήρης εξόφληση των απαιτήσεων των πιστωτών της αιτούσας και προβάλλεται αίτημα εξαίρεσης της κατοικίας της από την

εκποίηση, μετά το οποίο είναι υποχρεωτική για το Δικαστήριο (βλ. σε Κρητικό ο.π. σελ. 148, αριθ. 16). Έτσι, θα πρέπει να οριστούν μηνιαίες καταβολές για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της, για την οποία θα πρέπει να καταβάλει το 80% της αντικειμενικής αξίας της, δηλαδή το ποσό των 108.258,90 ευρώ (135.323,63X 80%). Η αποπληρωμή του ποσού αυτού θα γίνει εντόκως, χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος, αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Θα ξεκινήσει πέντε (5) χρόνια μετά τη δημοσίευση της παρούσας απόφασης, ο δε χρόνος εξόφλησης του πρέπει να οριστεί σε 20 χρόνια, λαμβανομένων υπόψη του συνόλου των χρεών της αιτούσας, της οικονομικής της δυνατότητας και της ηλικίας της.

Η δε υποχρέωση της αιτούσας για καταβολή του 80% της αντικειμενικής αξίας της κατοικίας της, προκειμένου να τη διασώσει, προκύπτει σαφώς από τη διάταξη του άρθρου 9 παρ. 2 του ν. 3869/10 (ως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 17 παρ. 1 ν. 4161/2013), η οποία εισάγει μεν ευνοϊκή ρύθμιση υπέρ του οφειλέτη, αφού του παρέχει τη δυνατότητα εξαίρεσης της κύριας κατοικίας του από την εκποίηση, που μπορούσε να διαταχθεί από το Δικαστήριο σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 1 του ίδιου άρθρου, δοθέντος ότι αποτελεί ρευστοποιήσιμο περιουσιακό στοιχείο, πλην όμως του επιβάλλει, προκειμένου να πετύχει την εξαίρεση, την πρόσθετη υποχρέωση να καταβάλει το 80% της αντικειμενικής της αξίας. Έτσι, με βάση τη ρύθμιση αυτή το Δικαστήριο καλείται να προβεί ουσιαστικά σε αναδιάρθρωση των υπολοίπων των χρεών του οφειλέτη, που δεν θα ικανοποιηθούν από τις καταβολές επί 5ετία του άρθρου 8 παρ. 2 προς τους πιστωτές του, επιβάλλοντας σ' αυτόν την εξυπηρέτηση ενός πρόσθετου χρέους που αποτελείται από το σύνολο των υπολοίπων των παλαιών χρεών του. Διαφορετική ερμηνεία της διάταξης αυτής, σύμφωνα με την οποία εναπόκειται στην κρίση του Δικαστηρίου το ποσό που θα οριστεί για τη διάσωση της κατοικίας με ανώτατο όριο το 80% της αντικειμενικής της αξίας, δεν μπορεί να βρει έρεισμα ούτε στη γραμματική διατύπωση της διάταξης, αφού η φράση «συνολικό ποσό που μπορεί να ανέρχεται μέχρι και στο ογδόντα τοις εκατό...» αναφέρεται όχι σε δυνατότητα του Δικαστηρίου

19

προσδιορισμού του ποσοστού, αλλά στο ανώτατο όριο της πρόσθετης αυτής επιβάρυνσης του οφειλέτη, με την έννοια ότι εφόσον το ύψος της οφειλής του είναι μικρότερο του 80% της αντικειμενικής αξίας της κατοικίας θα καταβάλει ολόκληρο το ποσό της, εφόσον δε είναι μεγαλύτερη θα απαλλαγεί του πέραν του 80% ποσού της. Εξάλλου, μια τέτοια ερμηνεία της διάταξης θα οδηγούσε σε απαλλαγή του οφειλέτη από τα χρέη του ακόμη και με μηδενικές καταβολές, σύμφωνα με τη ρύθμιση του άρθρου 8 παρ. 5 και μικρές καταβολές δυσανάλογες της αξίας της κατοικίας με την παράλληλη ρύθμιση του άρθρου 9 παρ. 2, με διατήρηση του περιουσιακού του αυτού στοιχείου. Από την άλλη πλευρά οι πιστωτές του θα στερούνταν ενός σημαντικού περιουσιακού στοιχείου του οφειλέτη για την ικανοποίηση μέρους έστω των απαιτήσεών τους, πράγμα αντίθετο με το σκοπό του νόμου, όπως αυτός προκύπτει τόσο από τη διάταξη του άρθρου 9 παρ. 1 που δίνει τη δυνατότητα στο δικαστήριο να διατάξει την εκποίηση και της κύριας κατοικίας, όσο και αυτής του άρθρου 4 παρ. 1 που επιβάλλει στον οφειλέτη την υποχρέωση στο σχέδιο διευθέτησης των οφειλών που θα υποβάλει να λαμβάνει υπόψη με εύλογο τρόπο και συσχέτιση τόσο τα συμφέροντα των πιστωτών όσο και την περιουσία και τα εισοδήματά του, ενώ ορίζεται και στην εισηγητική έκθεση του νόμου, σύμφωνα με την οποία με το νόμο δίνεται μεν η δυνατότητα στον οφειλέτη να απαλλαγεί από τα χρέη του, εφόσον όμως δεν υφίστανται περιουσιακά στοιχεία για την ικανοποίηση των πιστωτών, ειδικά δε επί διάσωσης της κατοικίας η δυνατότητα αυτή παρέχεται στον οφειλέτη υπό τους όρους και διαδικασίες που δε θα θίγουν τα συμφέροντα των πιστωτών. Εφόσον ο οφειλέτης δεν μπορεί να ανταπεξέλθει στην πρόσθετη αυτή υποχρέωση εναπόκειται στη βούλησή του η εξαίρεση ή μη της κύριας κατοικίας του από την εκποίηση, αφού το δικαστήριο μπορεί να τη διατάξει μόνο μετά από αίτημά του και όχι αυτεπάγγελτα. Με βάση λοιπόν τη ρύθμιση του άρθρου 9 παρ. 2, εφόσον μεν τα υπόλοιπα των χρεών του οφειλέτη μετά τις καταβολές της ρύθμισης του άρθρου 8 παρ. 2 υπερβαίνουν το ποσό του 80% της αντικειμενικής αξίας της κατοικίας του, το Δικαστήριο θα προβεί σε ρύθμιση επιβάλλοντάς του πρόσθετο χρέος για την εξόφληση των οφειλών του αυτών ίσο με το ποσό αυτό του 80%, απαλλασσομένου του υπολοίπου των χρεών με την τήρηση της ρύθμισης.

Εφόσον δε τα υπόλοιπα των χρεών του είναι μικρότερα του 80% θα υποχρεωθεί σε καταβολές μέχρι την εξάντληση του ποσού αυτού.

Όπως προαναφέρθηκε, το υπόλοιπο των απαιτήσεων των πιστωτών της αιτούσας μετά τις καταβολές επί 5ετία ανέρχεται σε 118.502,26 ευρώ (124.502,26-6.000), ποσό το οποίο υπερβαίνει το 80% της αντικειμενικής αξίας της κατοικίας της, που είναι 108.258,90 ευρώ, μέχρι του οποίου μπορούν, σύμφωνα με το νόμο να ρυθμιστούν απαιτήσεις των πιστωτών, συνεπώς η ικανοποίηση των υπολοίπων απαιτήσεων των πιστωτών με περαιτέρω καταβολές προς διάσωση της πρώτης κατοικίας της αιτούσας, πρέπει να οριστεί στο ποσό αυτό των 108.258,90 ευρώ. Από τις καταβολές αυτές για τη διάσωση της κύριας κατοικίας θα ικανοποιηθούν προνομιακά μόνον οι απαιτήσεις της πιστώτριας

Ε. καθώς έχει εγγράψει επί αυτής προσημείωση υποθήκης.

Όπως προαναφέρθηκε, το υπόλοιπο των απαιτήσεων της «Ε. μετά τις καταβολές επί 5ετία ανέρχεται σε 111.015,15 ευρώ. Η αποπληρωμή του ποσού αυτού, θα πραγματοποιηθεί, σύμφωνα με το νόμο, χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Θα ξεκινήσει πέντε (5) χρόνια μετά τη δημοσίευση της απόφασης αυτής, επειδή κρίνεται ότι πρέπει να παρασχεθεί στον αιτούντα η ως άνω περίοδος χάριτος, ο δε χρόνος εξόφλησης του πρέπει να οριστεί σε 20 χρόνια (240 μηνιαίες δόσεις), λαμβανομένης υπόψη, της οικονομικής του δυνατότητας και της ηλικίας της. Η μηνιαία, επομένως, δόση που θα καταβάλλει η αιτούσα προς την ανωτέρω πιστώτρια σ' αυτό το στάδιο της ρύθμισης, θα ανέρχεται στο ποσό των 451,08 ευρώ (108.258,90 ευρώ : 240 μήνες. Η ικανοποίηση της ανωτέρω πιστώτριας θα γίνει προνομιακά μέχρι το ποσό των 108.258,90 ευρώ, του 80% δηλαδή της αντικειμενικής αξίας της κατοικίας της οποίας ζητείται η εξαίρεση από την εκποίηση και απομένει από αυτό ποσό 2.756,25 ευρώ (111.015,15-108.258,90), ως προς το οποίο απαλλάσσεται η αιτούσα. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, πρέπει να γίνει δεκτή η αίτηση ως βάσιμη και στην ουσία της και να ρυθμιστούν τα χρέη της αιτούσας με σκοπό την απαλλαγή της, με την τήρηση των όρων της ρύθμισης, εξαιρουμένης της εκποίησης της

6^ο φύλλο της με αριθμό 30/2014 αποφ. Ειρηνοδικείου Καλαυφίας

κύριας κατοικίας της, σύμφωνα με όσα ειδικότερα ορίζονται στο διατακτικό. Δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ.6 του ν. 3869/2010.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην της τρίτης των καθόν και κατ' αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτηση.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ τις επί πενταετία μηνιαίες καταβολές της αιτούσας προς τις πιστώτριές της, οι οποίες θα αρχίζουν την πρώτη ημέρα του πρώτου μήνα μετά την κοινοποίηση της απόφασης επί μία πενταετία, στο συνολικό ποσό των 100 ευρώ, το οποίο θα κατανέμεται συμμετρικά μεταξύ τους ως εξής: στην πρώτη

ευρώ, στη δεύτερη
τρίτη

ποσό 93,68

...» ποσό 4,67 ευρώ και στην
ποσό 1,65 ευρώ.

ΕΞΑΙΡΕΙ της εκποίησης την κύρια κατοικία της αιτούσας, ήτοι, το ποσοστό 100% κατά πλήρη κυριότητα μιας μονοκατοικίας, η οποία αποτελείται από ισόγειο (αποπερατωμένος) και α' όροφο (ημιτελής-στα μπετά) συνολικής επιφάνειας 92,25 τ.μ. το ισόγειο και 90,00 τ.μ. ο πρώτος όροφος, η οποία βρίσκεται στο

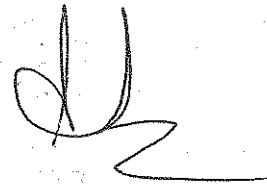
ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ το καταβλητέο από την αιτούσα προς την πιστώτρια ποσό για τη διάσωση της κατοικίας της σε εκατόν οκτώ χιλιάδες διακόσια πενήντα οκτώ ευρώ και ενενήντα λεπτά (108.258,90 ευρώ), που θα καταβληθεί σε 240 ισόποσες μηνιαίες δόσεις ποσού τετρακοσίων πενήντα ενός ευρώ και οκτώ λεπτών (451,08) η κάθε μία. Η καταβολή των μηνιαίων αυτών δόσεων θα ξεκινήσει την 1η ημέρα του πρώτου μήνα πέντε (5) χρόνια μετά τη δημοσίευση της παρούσας απόφασης και θα γίνει εντόκως, χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος, αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε στον Πόρο στο ακροατήριό του, στις 06 Ιουνίου 2014 σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, απόντων των διαδικών και των πληρεξουσίων τους δικηγόρων.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

...ΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Το οποίο θεωρήθηκε για την
νόμιμη σήμανση
Πόρος 18/6/2014
Η Γραμματέας

ΕΛΕΝΗ ΚΑΡΑΤΣΙΑΗ